

Задля успішного моделювання комплікативних дидактичних процесів має бути чітко визначено методологічну основу, принципи, сформульовано мету й завдання модельованої діяльності та прогнозованих результатів.

Безпечна школа як демократична модель державно-партнерської взаємодії в умовах війни

*Г. М. Калініна,
наукова співробітниця
відділу економіки та управління
загальною середньою освітою Інституту
педагогіки НАПН України*

Реалізація задуму дослідження потребувала конкретизації фундаментальних світоглядних і методологічних положень, визначення форми моделі безпечної школи, як концептуально-демократичної, розгляду законодавчо окреслених засад суб'єкт-суб'єктної та суб'єкт-об'єктної взаємодії державно-громадське управління, державно-громадське партнерство, державно-приватне партнерство (ст. 5. Державна політика у сфері освіти Закону України «Про освіту») шляхом відображення стійких причинно-наслідкових зв'язків у органіграмі безпечної школи, структурі ресурсного забезпечення, спільно узгодженій діяльності суб'єктів освітньої діяльності та партнерів та виду управління – як синкретичного поєднання демократичного, інформаційного та стратегічного видів за визначеною формою управління.

Для створення безпечного освітнього середовища в закладах освіти потребує розгляду такий пул важливих питань: удосконалення нормативно-правової бази, забезпечення безпеки закладів освіти, зокрема, облаштування та будівництво захисних споруд, забезпечення в установленому порядку та в повному обсязі охорони закладів освіти, безпечних умов навчання та праці у закладах освіти, підвищення обізнаності учасників освітнього процесу, адміністрації та персоналу закладів освіти з питань безпеки, організація превентивної роботи з учасниками освітнього процесу, спрямована на запобігання вчиненню дітьми та стосовно них правопорушень, виявлення причин і умов.

Державно-громадська та державно-приватна взаємодія, її мета, зміст, напрями та види діяльності визначається на основі суб'єктної ініціативи, є спільно ухваленим консолідованим рішенням на основі усної домовленості або укладених угод і цілеспрямована на забезпечення в закладі ЗСО:

досягнення конституційно визначеної мети освіти;

безпечних умов рівного доступу суб'єктів до здобуття якісної освіти, як їх конституційного права, незалежно від їх місцезнаходження та місцерозташування закладів ЗСО в умовах воєнного часу в Україні;

безпечних умов функціонування та інноваційного розвитку безпечної школи, умов перебування у суб'єктів освітньої діяльності та партнерів;

розвитку безпечного освітньо-цифрового середовища;

безпечних умов багатовекторного особистісного розвитку та саморозвитку здобувачів освіти;

організації та управління освітнім процесом, усіх спільно здійснюваних процесів, заходів, проєктів, програм, дій суб'єктів освітньої діяльності та партнерів;

- психологічної підтримки життєдіяльності здобувачів освіти;
- науково-методичного, організаційно-технічного та інформаційно-комунікаційного забезпечення онлайн-навчання;
- опанування основами радіаційно-гігієнічної безпеки, знаннями про дії в разі враження отруйними хімічними сполуками;
- охорони закладів ЗСО і безпеки праці в них.

Зміст партнерства має включати формування в здобувачів освіти української історичної пам'яті, патріотизму, довіри до мужніх і незламних ЗСУ і віри в перемогу над агресором, розвиток критичного мислення та протидії антиукраїнській пропаганді; розуміння необхідності єднання громадян у країні та їхньої спільної діяльності за свободу та незалежність України, єдності українського народу з народами країн Європи на засадах європейських демократичних цінностей та ін.

Модель безпечної школи, розроблена і концептуально обґрунтована найчастіше підвищує здатність керівника до розуміння і вирішення проблем, які виникають, подолання викликів і перешкод, загроз і непередбачуваних подій у невизначених умовах, якими і є умови війни в країні.

Теоретична модель змісту організаційної культури закладу загальної середньої освіти

В. А. Нідзієва

кандидат педагогічних наук,

директор гімназії № 117 ім. Лесі Українки

*Печерського району м. Києва, експериментального
майданчика Інституту педагогіки НАПН України*

Заклад ЗСО і його організаційну культуру розглядаємо в бінарному зв'язку організаційно-педагогічної та соціокультурної систем, які потребують управління. У процесі дослідження встановлено відсутність у науковому дискурсі єдиної концепції та загальноприйнятої дефініції організаційної культури, що доводить неоднозначність розуміння змісту цього феномену і його інтерпретації. Проведений термінологічний аналіз авторських дефініцій «організаційна культура» і «організаційна культура закладу загальної середньої освіти» дає змогу визначити спільні елементи: цінності, норми, правила, моделі поведінки, традиції, підсвідомі переконання, уявлення, стосунки, очікування, звички, правила, процедури, вірування, символи, ритуали, що утворюють різні конфігурації структур і відбиваються на діяльності.

Установлено, що в проаналізованих визначеннях ядро організаційної культури утворюють цінності, подані імперативно та аксіоматично: «первинні»,